

VRTEC.

Izha ja
1. dné
vsacega
meseca
na celoj
pôli in
stoji za
vse leto
2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.
av. vr.

Naroč-
nina se
naprej
plačuje
in po-
šilja u-
redništ-
vu v
Lingar-
jevih
ulicah
hš. št. 1
v Ljub-
ljani.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 2.

V Ljubljani 1. februarja 1879.

Leto IX.

Bela dete.

Peljite, mati, venkaj me,
Kjer sije gorko solnčice! —
„Zunanja sapca za te ni,
Počivaj le tū v izbici!“

„Na trato, prosim vas lepo,
Kjer ljube rožice cvetó,
Na vrt, kjer tice pévčice
Pojo mile pesence!“

„Cvetice več že ne cvetó,
Ne sije solnce več gorko
Poletni čas minul je že,
Zeleni niso več goré.“

„Peljite, mati, venkaj me,
Tú v izbi mi pretesno je,
Pod prostim nebom raj ležim,
V nebesa lože poletim.“

„Mrači se že, o ljubček moj,
Le spančkaj sladko še nocoj!
In jutri, ako bo lepó,
Pod prosto peljem te nebó.“

„Oh jutri pa prepozno bo,
Da vidil jaz bi še nebó.“ —
In res, ko dan se naredí,
Se dete več ne prebudí.

Fr. Papler.

Hvaležen berač.

Na Angležkem je živel silo bogat Anglež, ki je bil dober človek in že dalj časa bolan. Temu Angležu, ki ni imel nikakoršnih sorodnikov, pade na um, da si poišče dédiča, kateremu bi zapustil svoje premoženje po svojej smrti. Mislil si je, da bi se stvar najbolje iztekla, ako bi šel dédiča iskat v beraškej obleki. Zato si da narediti obleko, ki je bila iz samih krp sesita, podobna obleki najubožnejšega siromaka. V to obleko se obleče ter gre na